

عنوان مقاله:

مصادیق امارات قضایی در حقوق فرانسه

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهرناز امیرشاهی - گروه حقوق خصوصی، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران

احد باقرزاده - هیات علمی دانشگاه تهران

علیرضا سایبانی - هیات علمی دانشگاه

خلاصه مقاله:

تعریف دلیل و آشکار شدن مصادیق آن، به فهم رابطه دلیل و اماره بیشتر یاری می رساند. در یک معنا، دلیل به عنوان اثبات کننده موضوعات عنوان می شود. البته فرقی نیست به امر وجودی یا عدمی در اثبات نیست. حالت اخیر زمانی رخ می دهد که فردی شهادت به عدم حضور متهم، در مکانی را بدهد. در حقوق ایران، مبانی اثباتی، به خصوص امارات قضایی در چالش بین حقوق اروپایی و فقه قرار دارند. از یک طرف در فقه، دیدگاه های مرتبط با موضوعیت یا طریقیات ادله (اقرار، شهادت، علم قاضی، قسامه و قسم) ما را به سمت دلیل یا اماره دانستن امارات قضایی (از جمله امارات یا ادله مرتبط با علوم) رهنمون می کند در این مقاله در صدد این هستیم، تا امکان اثبات جرم از طریق ظن و مصادیق آن را بررسی کنیم. به عنوان مثال برای صداشناسی (Linguistic) یا برای آزمایش دی. ان. ای. احتیاج به ابزارهایی است که هم هزینه بالایی دارند و هم تدارک آن ها سخت می باشد. در این مقاله سعی بر آن است تا مصادیق امارات قضایی در حقوق ایران و فرانسه مورد بررسی قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

امارات قضایی، اثبات دعوی، اثبات جرم، ظن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/925119>

